

A mennyország tornáca

Szereplők

SZTANIOL (idős halott férfi)

SZANISZLÓ (fiatal halott férfi)

PORTÁS (középkorú nő)

PITYU (fiatal férfi)

GIZI (fiatal nő)

Szín: a mennyek kapuja. A kapu előtt egy nagy íróasztal, telis-tele papírokkal, bélyegzőkkel, üres kávéscsészékkel. Egy középkorú nő ül az asztalnál, és masszírozza a halántékát, láthatóan fáj a feje. Két férfi áll az asztaltól nem messze, Szaniszló és Sztaniol, utóbbi teljesen meztelen. Várakoznak, megilletődöttek, látni rajtuk, hogy elveszettek. Sztaniol fázik, Szaniszló érdeklődően nézelődik.

SZTANIOL Hej, de sokat kell itt várni... Mikorra végzünk szerinted?

SZANISZLÓ Nem tudom. Bár nem biztos, hogy itt is hatvan percből áll egy óra, s hogy egy perc itt is hatvan másodpercig tart. *(Maguk mögé néz)* Jó sokan vannak. Jó sok jó ember van. Ezek szerint. Ennek örülhetünk.

SZTANIOL Igen, igen. Csak én már fáradt vagyok azért. Legalábbis azt hiszem. Ez az egész meghalás meg az alagút meg a fény. Meg már mióta várunk itt. Azért már jó lenne fölvenni valamit. Kicsit kényelmetlen így, ilyen meztelenül...

SZANISZLÓ Azt elhiszem. Hideg van. Vagyis azt hiszem, hogy hideg van. Furcsa ez. Mintha az ember érezné meg nem is érezné a hideget.

SZTANIOL Igen.

SZANISZLÓ A nagyapámnak régen levágták a lábát. Na, neki volt ilyenje, hogy nem volt ott a lába, csak az a faláb ugye a lába helyén, és még

azt is simogatta, mert mondta, hogy fáj. Hiába nincs ott az a láb, csak a láb helyén a fa, azt mondta, hogy mintha az a faláb is fájna.

SZTANIOL Fáj a falába?

SZANISZLÓ Igen, azt mondta. És simogatta. Néha még masszírozta is.

SZTANIOL Érdekes.

SZANISZLÓ Lehet, ha az ember lábát levágják, akkor az a láb már a mennyországba kerül. Azért is érzi meg nem is egyszerre az ember.

SZTANIOL Hát az lehet.

SZANISZLÓ Mintha az ember már fél lábbal akkor a mennyországban volna?

SZTANIOL Hehe, előreküldte a lábát az öregapád. *(Nevet)*

SZANISZLÓ Ne ne vess, most komolyan. Ha levágják a lábadat, akkor az lehet, hogy ide kerül. Azért is érzi meg nem is az ember.

(Hallgatnak.)

SZANISZLÓ Már ha ez itt a mennyország egyáltalán.

SZTANIOL Hát ezt nem tudom. Mindenesetre jó lenne, ha legalább egy gatyát hozna valaki végre.

SZANISZLÓ Hát az jó lenne.

(Hallgatnak, nézelődnek)

SZANISZLÓ De akkor ez már a mennyország, mert meghaltunk. Az már biztos, hogy meghaltunk.

SZTANIOL Igen, ezen már én is rágódok egy ideje. De ha fázik az ember, nem tud olyan könnyen gondolkodni.

SZANISZLÓ Lehet, hogy te már nem is fázol, csak úgy megszoktad haladoklás közben, hogy úgy megmaradt benned a fázás. Nem?

SZTANIOL *(szuszog, gondolkodik)* Hát én nem tudom. Tényleg lehet.

SZANISZLÓ Azt nem mondta soha senki, hogy a mennyországban hideg lenne. Akkor viszont lehet, hogy ez mégsem a mennyország.

PORTÁS Ez nem a mennyország, ez még csak a tornáca. Kérjük a kedves frissen érkezetteket, hogy halkabban fecsegjenek, ne akadályozzák a munkánkat!

SZTANIOL Elnézést, mikor végzünk itt?

PORTÁS Mondom, ne fecsegjenek! Így csak még lassabban haladunk.

SZTANIOL Nem kaphatnék...

PORTÁS *(félbeszakítja)* Mondom, ne fecsegjen! El se hiszem...

SZTANIOL Igen, rendben. De nem kaphatnék addig egy gatyát, amíg itt csendben várunk? Kicsit fázok, meg hát... kényelmetlen is. Vannak itt mások is, ha jól látom, ott áll egy gyerek. Azért csak nem kéne... *(Mutat lefelé, szégyenkezik)*

PORTÁS Én nem tudom, nem is értem. Maguk értik, amit én mondok?

(Tagoltan, szájbarágósan) Hal-kab-ban! Értve? Jó.

SZANISZLÓ *(suttogva)* Ha ez itt a mennyek tornáca, akkor biztos nem kéne már fáznod.

SZTANIOL De azért egy gatyát...

SZANISZLÓ Hát takard el magad a kezeddél!

SZTANIOL Jó. *(Eltakarja magát)*

(Hallgatnak, várnak.)

SZANISZLÓ Szerinted miért várunk, mikor nincs is előttünk senki?

SZTANIOL Hát nem tudom.

SZANISZLÓ Kérdezzük meg, hogy mi következünk-e, lehet, hogy a hölgy nem is tudja, hogy mi jövünk. Lehet, hogy itt nekünk kell kezdeményeznünk.

SZTANIOL Hát nem tudom, kérdezd meg.

SZANISZLÓ Inkább te kérdezd meg.

SZTANIOL Én? Pucéran kérdezzek ilyeneket? Hát azt inkább nem.

SZANISZLÓ *(a Portáshoz)* Elnézést, kisasszony!

PORTÁS Mondom, halkabban!!! *(Megdörzsöli a halántékát, majd kiszól a függöny felé)* Pityu, van még valahol paracetamol? Széthasad a fejem.

SZANISZLÓ *(Sztaniolhoz)* Na látod, neki is fáj a feje. Akkor ezek szerint ez a tornác, ez mégse olyan, mint a mennyország. Akkor a nagyapám lába is azért fáj, mert nem bírt bemenni a mennyekbe. Itt rostokolt az az egy láb szerintem. Azért is fáj annyira neki a helye. Mondjuk, egy láb pár nélkül nehezen is menne be.

SZTANIOL *(csóválja a fejét, hallgat)*

SZANISZLÓ Na jó, mindegy. Elnézést, kisasszony, mi jövünk?

PORTÁS Majd ha szólítom magukat, akkor jönnek.

SZANISZLÓ De nincs is előttünk senki.

PORTÁS Ember, hallgasson el. Majd ha szólítom: jön. Addig meg: vár. Ennyi. Kezden el hallgatni, de gyorsan.

SZANISZLÓ Jól van, hát akkor én hallgatok. Csak gondoltam, hogy mivel nincs előttünk senki, akkor mehetnénk. Hogy hát időt spóroljunk, meg a barátom fázik így pucéran.

PORTÁS *(a függöny felé)* Pityu! Van még paracetamol?

PITYU *(kintről bekiabál, nem látjuk, csak a hangját halljuk)* Keresem! Kis türelmet. *(Beszalad egy pohár vízzel és a pirulával)* Itt van. *(Kisétál)*

PORTÁS *(lenyeli a tablettát, a pohár vizet, néz maga elé, vár, felnéz az órára, rámosolyog Sztaniolékra, néz megint maga elé, vár, majd elmosolyodik)* Kérem a következőt! Most jöhetnek.

SZANISZLÓ Jó napot, kérem, mi együtt jöttünk.

PORTÁS Hmm... netán melegék?

SZANISZLÓ Jaj, nem, dehogyan, neem, nem. Csak valahogy együtt haltunk meg.

PORTÁS Értem. A homoszexualitás sem gond, van mindenre megoldás, ez itt mégiscsak a mennyek birodalma. Vagyis csak a tornáca. De azért elintézzük mindent. *(Aljóindulattal mosolyog)* Na mutassák, milyen papírokat hoztak!

SZTANIOL Papírokat? De hát senki sem mondta, hogy hozunk papírokat. Kérem, én pucéran haltam meg, nem volt nálam semmi.

PORTÁS *(összeráncolja homlokát, két kézzel masszírozza halántékait)* Már megint... *(Hátraszól)* Pityukám, légy szíves, írd már egy jelentést, hogy ezekkel a papírokkal egyre több baj van. A legtöbbjük nem hoz magával. Egy csomó embert vissza kellett már küldenem az életbe, hogy hozzanak igazolványt és papírokat. De ez így nem megy, akadályozzák a gördülékeny megboldogulást. Ezeket meg most nem tudom visszaküldeni, mert már eltemették őket. A múlt heti népirtás miatt feltorlódtott kicsit a munkánk. Szóval na! Írd egy jelentést, légy szíves, hogy megoldás kell erre a helyzetre, ha nem küldhetek valakit vissza.

PITYU *(besétál a színtre)* Jó, de hogy írjam? Most akkor ez jelentés vagy kérelem?

PORTÁS Jelentés.

PITYU De arra nincs formanyomtatványunk. El fogja fogadni így bárki is ott feljebb?

PORTÁS Nem tudom, oldd meg!

PITYU *(a színpadról kifelé sietve kiabálja)* Gizi! Gizike, gyere már, van itt két ember papírok nélkül, kéne írni egy nyilatkozatot!

PORTÁS *(hátraüvölt)* Nem nyilatkozatot, hanem jelentést, az istenit! *(Sztaniolékhoz)* Pardon! Egy kicsit várniuk kell.

PITYU *(kibajol a színpadra a függöny mögül)* Elnézésemért kérem. *(A színpadra lógó fejjel kiabálja a függöny mögé)* Gizi! Nem nyilatkozat, hanem jelentés!

GIZI *(csak a hangját hallani, nem jön fel a színtre)* Arra van formanyomtatvány?

PORTÁS *(egyre idegesebben)* Nincs...

PITYU *(üvölti)* Nincs! Gizi! Nincs!

GIZI *(az ő feje is megjelenik a függönynél, Pityué mellett)* Iktassunk be egy ilyen kérelmet, hogy fogalmazzanak formanyomtatványt jelentésre?

PORTÁS *(a függöny mögé rugdossa Pityut)* Tűnjetek már előlem! *(Észbe kap, hogy mégiscsak a mennyek kapuja előtt áll, moderálja magát, és ne-*

gédes vigyorral, elbűvölő hangon folytatja) Persze hogy kérvényezzük a nyomtatvány beiktatását, de csak miután megírtátok a jelentést, lepecsételtétek és elküldtétek. Ne feledjétek a pecséteeet! *(Vigyorog egyet Szaniszlóra és Sztaniolra, de a vigyor átmegy vicsorba)* Na, akkor folytassuk, kérem! Szóval nem hoztak magukkal papírokat. Akkor vegyünk fel az adataikat, szépen, sorban. *(Sztaniolhoz)* Magával kezdjük. Név? *(Tollat ragad, felírja az adatokat egy papírra)*

SZTANIOL Sztaniol Imre.

PORTÁS Született?

SZTANIOL 1944. február 27-én, Verbászon.

PORTÁS Anyja neve?

SZTANIOL Sztaniol Júlia, született Farkas.

PORTÁS Vallási felekezete?

SZTANIOL Római katolikus.

PORTÁS Állampolgársága?

SZTANIOL Ez is kell?

PORTÁS Én kérdezek, maga válaszol.

SZTANIOL Értem.

(Hallgatnak, a Portás vár, egyre türelmetlenebb.)

PORTÁS Állampolgársága?

SZTANIOL Szerb.

PORTÁS Nemzetisége?

SZTANIOL Magyar.

PORTÁS Az meg hogy lehet? Várjunk csak.

SZTANIOL Magyar.

PORTÁS Jó, de van erről papírja?

SZTANIOL Hát itt nincs. De otthon van, hazaugorhatok érte. Mondták, hogy kelleni fog még az a magyar igazolvány, ha igazolnom kell, hogy magyar vagyok. De eddig nem kellett...

PORTÁS Na látja! De miért nem hordja mindig magánál, ha egyszer mondták, hogy mindig hordja magánál, mert bármikor igazolnia lehet vele a magyarságát?

SZTANIOL Mondom, hogy meztelenül haltam meg. De hazaugrok érte. Bár nem tudom, most mennyire vagyunk messze a lakásomtól...

PORTÁS Neeem, nem. Nem, nem. *(Rázza a fejét)* Nincs időnk most a maga feltámasztására, meg komplikált is lenne. A kiirtottak miatt lett a torlódás, ami miatt meg magát már rég eltemették. És hosszadalmas lenne az embereknek megmagyarázni, hogy hogyan is támadt fel valaki, aki nem a Megváltó, s még az ítélet napja is távol van. Jönnének a kérvények és az elégedetlenségüket jelentő levelek, a tüntetések, a hi-

tetlenkedés elburjánzana, mert ha valaki feltámad, akkor miért nem támadhat fel mindenki, és nekem ehhez se időm, se erőm, és amúgy sem tartozik a munkakörömbe. Szóval nem ugrik haza.

SZANISZLÓ Pedig egyszerűbb lenne. Nincs itt maguknál olyan, hogy hiánypótlás?

PORTÁS Én kérdezek, maguk nem. *(Maga elé mormogva)* Jaj, most mit csináljak? *(Gondolkodik, majd Szaniszlóhoz fordul)* Jól van, akkor addig vegyük föl a maga adatait. Neve?

SZANISZLÓ Szaniszló János.

PORTÁS Született?

SZANISZLÓ 1984. április 19-én, Adán.

PORTÁS Anyja neve?

SZANISZLÓ Szaniszló Júlia, született Stein.

PORTÁS Vallási felekezete?

SZANISZLÓ Görögkeleti.

PORTÁS *(megvetően)* Maguk aztán ráérnek ott a földön. *(Ironikus hangfekvésben folytatja)* Római, keleti, ortodox... Győzze a szent észben tartani ezt a sok irányzatot, kapcsolatot. Ha az anyja született Stein, akkor miért nem református? Az volt a szokás, hogy reformátusok lesznek a... a... a Steinek.

SZANISZLÓ A görögkeleti jobban tetszett a nagyanyámnak. Szerette az ikonokat.

PORTÁS Ah, ez a folytonos bálványimádás...

SZTANIOL Ó, ezek szerint ön református?

PORTÁS Ebbe most ne menjünk bele. *(Háttra)* Pityu! Hozz egy kombinált vallásváltó bejelentőt! Megint egy váltóssal akadtam össze!

SZTANIOL *(Szaniszlóhoz, értetlenül)* Váltós?

PORTÁS *(rájuk se néz)* Váltós, aki vagy akinek közeli felmenője élete során vagy azt megelőzően, felekezetet váltott. Mindent számon kell tartunk a pontok miatt.

SZANISZLÓ Miféle pontok?

PORTÁS Aminek alapján meghatározzuk, melyik szinten kell elhelyeznünk magukat. Jut eszembe, aláírták a hívői névjegyzéket? Az plusz hús pontot ér.

SZTANIOL Hívői névjegyzék? Az meg micsoda?

PORTÁS Tehát nem írták alá. Mindegy.

PITYU *(bejön egy papírral a kezében)* Itt a váltó. Kiket keressek ki?

PORTÁS Sztaniol Imre, Farkas Júlia, Szaniszló János, Stein Júlia. És nézd meg, kérlek, kedves, hogy az egyháztagsági díjat fizették-e rendszeren és milyen rendszerességgel. *(Szaniszlóékhoz)* Tudniillik, aki kam-

pányszerűen fizet, temetés vagy keresztelés előtt, annak pontlevonás jár. Az úgy azért mégsem ér, nem igaz? A rendszeresség a jó. De ezt maguknak is tudniuk kell.

SZTANIOL Hát ezek a pontok... De mit érnek ezek a pontok, mi van, ha nem lesz elég?

PORTÁS Ne legyen ilyen kishitű, biztos elég lesz az... Térjünk vissza magára, Szaniszló úr. Állampolgársága?

SZANISZLÓ Szerb.

PORTÁS Nemzetisége?

SZANISZLÓ *(szégyenlősen)* Magyar. *(Mentegetőzve)* De csak félig! Mert ugye félig sváb vagyok!

PORTÁS Még ez is. Hát meddig komplikálják még?

PITYU *(be)* Itt vannak. Persze, hogy kampányszerű fizetés, és az is csak 1982 és 1989 után.

PORTÁS Miért nem fizették rendszeresen?

SZTANIOL Hát tudja, a kommunizmus meg a háború... Fizettük mi, csak biztos elkeveredett a papír. Nálunk a templomok gyakran égtek porig.

PORTÁS Szerbiában?

SZANISZLÓ Az Vajdaság.

PORTÁS Pláne!

SZTANIOL Hát ott épp nem égett le egy sem, de mit tudom én. Nagy ilyenkor a keveredés.

PORTÁS Nálunk nincs keveredés. Na mindegy, hagyjuk. Nézzük a pontjaikat. Sztaniol, magánál a gyónás nemhogy csak és kizárólag ünnepkor volt, de olyan ritkán gyónt, hogy... én nem is értem. Minek jött ide ennyi gyónás után? Mit csináljunk, mit csináljunk?

SZTANIOL Hát, ha ajánlhatnám, kerítsünk nekem egy gatyát, mert... ez így egyre kellemetlenebb. *(Szaniszlóhoz)* Mi lesz, ha ideadja azt a sok papírost, és nekem meg kell fognom, akkor mivel takarjam majd el magam? Még csak az kell, hogy meglássa a...

SZANISZLÓ Majd a papírokkal takarod el. Jó nagy papírok ezek. Még szerencse.

SZTANIOL Igen, ez jó ötlet!

PORTÁS Ne beszélgessenek! Figyeljenek!

(Figyelnek, a Portás tőri a fejét, rágódik.)

PORTÁS Jó, hát mindegy, most már úgyis késő van, meg a fejem is fáj... Essünk túl rajta, mondjuk ki, van elég pontjuk a mennyek birodalmába való bevándorlásra.

SZTANIOL Hála az égnek!

PORTÁS Csak nekem.

SZANISZLÓ És az én pontjaim? Én sosem voltam gyónni. Az most baj?

PORTÁS Bejutott maga is.

SZANISZLÓ De én nem...

PORTÁS Bejutott, punktum. Na, most akkor térjünk át a további problémákra. (*A függöny felé*) Pityuuuu! Kihoznál két katalógust?

PITYU (*csak a hangja hallatszik*) Elfogyott. Még tegnap. Tudod, a kiirtottak elvitték az összeset.

PORTÁS De róluk kiderült a végén, hogy nem is voltak keresztények. Akkor minek vitték el a katalógusokat? Ott fönt nincs nekik sajátjuk?

PITYU De van. Csak mindegyiknek tetszettek a katalógusban lévő képek.

PORTÁS Megörülök! Szóval. Nem tudom megmutatni, de majd akkor lassan magyarázom, hogy megértsék. Szaniszló, maga választhat, hogy akkor most a szerb vagy a sváb részlegbe akar kerülni, maga meg Sztaniol, mehet egyenest a szerbbe, már várják.

SZTANIOL Várjunk, mért megyek én a szerbbe?

SZANISZLÓ Én nem is tudok németül! Mit csináljak ott a svábokkal?

SZTANIOL Nem akarok a szerbek közé menni! Azok nem is katolikusok! Most hogy van ez kérem?

PORTÁS Jaj, hallgassanak, hallgassanak, egyszerre csak egy beszéljen! Mindjárt lejár a munkaidőm, nincs sok időm. Meg már erőm sem. Szóval. Lévéen, hogy mindketten szerb állampolgárok, így egyértelmű, hogy a szerb mennyországba kerülnek.

SZANISZLÓ Nem lehetne abba, ahol a hús szűz várja a férfiakat?

PORTÁS Minél többször szakít félbe, annál tovább tart. Szóval, a szerb mennyországból már visszajelezték, hogy mehetnek. Lévéen, maga Szaniszló, félig sváb, így dönthet saját belátása szerint, hogy a németek közé vagy a szerbek közé kíván felvételt nyerni.

(*Csodálkoznak, hallgatnak.*)

PORTÁS (*folytatja*) Na jó! Azt még nem mondtam, hogy van még más lehetőségük is.

SZTANIOL Mehetünk a magyarok közé? Hála istennek!

PORTÁS Nem, a rendszernek. De figyeljenek, mert csak egyszer mondom el!

SZANISZLÓ Jó.

PORTÁS Mivel mindketten Jugoszlávia felbomlása előtt születtek, lehetőségük van a jugoszláv mennyországba kérelmezni a felvételt, bár azért mi nem vállalunk felelősséget. Mármint a körülményekért meg

a nemzeti összetételért. Azok mind nagyon furcsák. Azt az utasítást kaptuk fentről, hogy ne is bolygassuk a témát, mert őket még az Úris-ten sem érti. Szóval ez van. Szaniszló, hogy döntött?

SZTANIOL De kérem, nem lehetne, hogy mi a magyarok közé kerüljünk?

PORTÁS Hát van magyar igazolványuk?

SZTANIOL Mondom, hogy otthon.

PORTÁS Azzal sokra már nem megyünk.

SZTANIOL Én a magyarok közé szeretnék kerülni, anyámék is ott vannak. Tudja, nekik még oda szóltak a papírjaik, nem lehetne, hogy beengednek?

PORTÁS A szabály az szabály. *(Gondolkodik)* Tudtommal van egy kisebb, magukat csángóknak hívó közösség, akiknek a tagjai kiszakadtak a magyarok közül, azok elég befogadóak szoktak lenni. A múltkor például felvettek két pakisztáni kislányt maguk közé.

SZTANIOL De én az apámék mellé szeretnék kerülni. A volt feleségem is oda fog kerülni. Ő magyar. Nem lehetne, hogy utána megkapom a lehetőséget, hogy én is oda kerüljek? Bár igaz, hogy ő még él...

SZANISZLÓ Most gondolkodom, hogy a németeknél mi van? Ha oda kerülök, az mivel lesz jobb vagy rosszabb nekem? Végére is, mindig érdekelt anyám kultúrája. Bár sosem beszélt velem németül... Van itt valami lehetőség megtanulni a nyelvet? Vagy ez rám van bízva?

PORTÁS Egyszerre csak egy kérdést, egy problémát oldunk meg. Verstehst? *(Kacsint Szaniszlóra, majd Sztaniolhoz)* Maga elvált?

SZTANIOL Igen, még 1982-ben.

PORTÁS Hát, ahogy elnézem, jó hatással volt magára, mert azóta fizette az egyházi díjat...

PITYU *(bekiabál)* De nem rendszeresen!!!

SZTANIOL Hát nehéz volt az asszonnyal. De én akkor is szeretném, hogy valahogy átkerülhetnék a magyarok közé. Azért mégis. Nem lehetne a feleségem révén? Mert én nem akarok... nem akarnék mostantól még tovább szerbül beszélni, meg...

PORTÁS Mi baja a szerbekkel?

SZTANIOL Hát semmi, csak... Én ezt máshogy képzeltem. Azt hittem, hogy...

PITYU *(Sztaniolhoz)* Hinni csak a templomban kell. Itt minden más, mint ahogy képzelik. *(A Portásához)* Édesem, én megyek. Az asztalodra készítettem a papírokat meg a kávépénzt. Csak a te részedet kell hozzátenned. Holnap találkozunk. *(Suttogva)* Ezeket a csehszlovákokat meg küldd el gyorsan! Ne hagyd, hogy túlóráztassanak! Na szevasz! *(El)*

PORTÁS Szevasz! *(Sztaniolhoz)* Nem tudom, uram, döntsön gyorsan, nekem lassan mennem kell, a váltás meg két órán keresztül tart, vagy most dönt, vagy fázik még itt két órát egy szál semmiben. *(Szaniszlóhoz)* Akkor adhatom a német bejelentkező lapot? Ki tudja tölteni?

SZANISZLÓ Mondom, hogy nem tudok németül.

SZTANIOL Nem akarok a szerbek közé menni. Azok nem is katolikusok. Mit csináljak én köztük?

PORTÁS Hát vannak különböző foglalkozások, tamburaóra, guszlaleckék... Amúgy katolikusok, hozzánk kerülnek a szerb-horvát keverékek. Azokkal jól ellesz, azok is kb. úgy össze vannak zavarodva, mint maga. Csak ülnek és gondolkodnak. Na adhatom akkor a bejelentőlapokat?

SZTANIOL Nem! Én a magyarok közé akarok kerülni. Mit kéne csinálni, hogy oda beengedjenek?

PORTÁS Hát, először is, kéne a magyar igazolvány. *(Mosolyog)* Az ügyebár kilőve. Nem tudom. Esetleg, ha tudna mutatni papírt arról, hogy nem hozott magával büntudatot, vagy ha van arról papírja, hogy szokott eleget keseregni...

SZTANIOL Milyen papírok? Nem látja, hogy meztelenül haltam meg? Nincs nálam semmi. De én magyar vagyok, hát miért nem érti meg?

PORTÁS Papírok nélkül sajnos nem tehetek semmit. Nekem is meg van kötve a kezem. *(Szaniszlóhoz)* Hier ist es. Bitte hier unterschriften!

SZANISZLÓ Tessék?

PORTÁS Én se tudok németül. Írja itt alá, és mehet.

SZANISZLÓ De akkor ott engem senki sem fog érteni. Nem tudom, lehet, hogy végül is ez a végzetem. Ha anyám annak idején többet beszélt volna velem németül... De akkoriban már egyik sváb sem beszélt úgy. Mindegyik magyarul tanult. Anyám is. Nem volt jó, ha az ember német volt a jugoszlávok között. Tudom, mikor az unokatestvéreim jöttek, és játszottuk a neretvai csatát, akkor mindig nekünk kellett játszani a németeket, és ők lehettek a partizánok. Sánta sváboknak hívtak minket. Még játékon kívül is. De az a játék... Hát az volt ám csak a szörnyűség. És kérdeztük apámat, hogy nem lehetne, hogy egyszer már végre mi legyünk a partizánok, az unokatestvérek meg a németek? De ő azt mondta, hogy nem, nem, mi vagyunk a házigazdák, nekünk kell játszani a németeket, a vendéggyerekek meg hadd lehessenek partizánok, ha már vendégségbe jöttek. Elég szörnyű volt. Mert tudja, a németek mindig veszítenek a neretvai csatában. Az unokatestvéreim meg hát... elég véres kezű partizánok voltak mindig a játékban. Azt a megaláztatást...

PORTÁS Akkor megy a jugoszlávok közé?
SZANISZLÓ Na ott biztos nincsenek partizánok.
PORTÁS Hát azok nincsenek. Bár azt hiszem, van köztünk egy-két kiábrándult nyomorék, aki aztán megtért.
SZANISZLÓ Gondolja, velük lehetne játszani? És lehetnék én is a partizánok egyike? Ők meg kipróbálhatnák, hogy milyen németnek lenni. Az jó kis lelkigyakorlat, nem?
PORTÁS Kérem, ez itt nem purgatórium, nem próbál ki senki semmit. Ez itt a mennyek birodalma. Itt nem játszanak neretvai csatát. Itt mindenki békés és nyugodt.
SZANISZLÓ Mindenki?
PORTÁS Mondjuk, ott vannak a szombatisták. Na, azok alszanak, olyan nyugodtak. Várják az ítélet napját, akkor fognak feltámadni. De mondjuk, van a másik véglet is, ott vannak a székeltek. Azok fölmentek a legfelsőbb felhőre, senki sem tudja, mit csinálnak, nem engednek föl maguk közé senkit.
SZTANIOL Őhosszújuk nem lehetne bejelentkezni? Ők biztosan megértenének...
PORTÁS Mondom, hogy nem engednek fel maguk közé senkit. Valahogy kiszabadultak a románoktól. Mi sem értjük. De én ezzel nem is akarok foglalkozni. Tudják: ne szólj szám, nem fáj fejem! Valaki biztos odafigyel rájuk. Amúgy tényleg ne vitázzunk tovább. Ha jobban belegondolok, nincs miért pattogniuk, az erdélyiek is a románok közé kapják a beutalójukat.
SZANISZLÓ Milyen érdekes, tudtommal azok is ortodoxok. Vagy nem?
PORTÁS Mindenütt vannak megtértek, átjelentkezettek, keverékek stb. Menjenek maguk is a szerbek közé, és akkor én is mehetek haza végre. Jó?
SZANISZLÓ Maga nem itt lakik?
PORTÁS Nem, én ateista vagyok. Mi, akik itt dolgozunk, mind ateisták vagyunk, éppen azért, hogy ne legyenek visszaélések. Én nem is értem magukat. Nem látják, hogy ez a sok vallás csak mindent összezavar?
SZANISZLÓ Esetleg mehetnék magával?
PORTÁS Van tagadó nyilatkozatuk?
SZTANIOL Nincs. Még a fenekembe dugva sem hoztam papírokat. Nincs nálam egy sem.
PORTÁS Meg van kötve a kezem. Na, írják alá vagy a szerbet, vagy a jugoszlávot, és haladjunk.
SZTANIOL Én a magyarok közé...
PORTÁS Tudom, de nem lehet. Ne károogjon!

SZTANIOL És ha fizetnénk? Vagy mit tudom én. Csinálnánk valamit magának. Lehetnénk a csicskásai. Akkor el tudná intézni valahogy?

PORTÁS Hát nem tudom... Az ilyesmi sosem jó. Meg úgyis kitudódik. Túl közel vagyunk itt már a Jóisten szeméhez, ami amúgy is mindent lát. Ezzel viccelődniük sem volna szabad.

(Sztaniol és Szaniszló elszomorodnak, a Portás szíve megesik rajtuk.)

PORTÁS Na, egye fene, most már úgyis vége a munkaidőmnek... Segítetek kérvényt írni.

SZTANIOL Megteszi? Jaj, köszönjük asszonyom, jaj, hát az életünket menti meg ezzel!

PORTÁS Azt már nem igazán. De haladjunk. Segítetek megírni. Aztán iktatjuk, lepecsételtetem Gizikével, és akkor azt majd előbb-utóbb elbírálják. De van egy kis baj, az elbírálásra azért várni kell egy kicsit.

SZTANIOL És hol kell várnunk?

PORTÁS Hát van egy kisebb gyűjtőfelhők.

SZANISZLÓ És kik vannak még ott?

PORTÁS Hát... egy-két elzászi német, pár macedóniai albán, albániai görög, csehországi németek, egy halom határon túli magyar meg pár indián, akik akaratuk ellenére lettek megkeresztelve. Ott velük várhatnak.

SZANISZLÓ Nahát! Hát maguknak sem egyszerű...

PORTÁS Ugye? Na jöjjenek, megírjuk, szerzünk magának egy gatyát, és mehetnek. *(A függöny felé)* Gizi, keríts már elő egy-két üres papírlapot! *(Maga elé)* Sírba visz engem ez a munka...

(Kimennek.)